

dr inż. Błażej Zgoła

Instytut Konstrukcji Budowlanych
Politechniki Poznańskiej POLSKA

Dieter Krause

Dipl.-Ing Architekt BDB NIEMCY

Spojrzenie na dachy

W dzisiejszych czasach, przy znacznym nasyceniu rynku różnymi materiałami budowlanymi, istotnego znaczenia nabiera problem wyboru tych najbardziej odpowiednich do zastosowania w konkretnym przypadku. Z tego typu problemami inwestorzy mają często do czynienia przy wyborze materiału pokrywczego na wykonywany lub remontowany dach.

Na rynku papowych pokryć dachowych konkurują ze sobą, oprócz krajowych producentów, również wytwórcy zagraniczni, zwłaszcza z terenu Niemiec.

Przedstawione poniżej kryteria porównawcze winny nawet osobom spoza branży pomóc w istotny sposób w ocenie proponowanych materiałów, a w końcowym efekcie ułatwić podjęcie właściwej decyzji. Uwagi te w szczególności odnoszą się do dachowych materiałów pokrywczych znajdujących się na krajowym rynku, a pochodzących z obszaru niemieckojęzycznego.

Podstawowe kryteria porównawcze to:

- Posiadanie przez materiał i system – odpowiednich tzw. świadectw dopuszczenia do powszechnego stosowania w budownictwie (aprobata ITB w Warszawie) oraz znaku bezpieczeństwa „B” i certyfikatu Polskiego Centrum Badań i Certyfikacji.

- Posiadanie przez materiał certyfikatów zagranicznych instytutów zrzeszonych w UEAtc (Union Europeenn Pour l'Agreement Technique) lub niezależnych instytutów badawczych o uznanej w świecie pozycji.

- Przynależność producenta systemów pokrywczych (w tym pap bitumicznych) do Zrzeszenia producentów (VDD-Industrieverband Bitumen – Dach und Dichtungsbahnen). Związek ten powstały na terenie Niemiec w 1949 roku zrzesza renomowanych producentów. Posiada on uprawnienia kontrolne i regulaminie dokonuje wyrywkowych kontroli materiałów na każdym etapie

produkcji i wykonawstwa. W ten sposób sami producenci dbają o wysoką jakość produktów. Rozwija się również zrzeszenie EPTA – Zrzeszenie Producentów Systemów Jednowarstwowych.

- Posiadanie znaku jakości RAL – Gutezeichen Bahnen aus Polymerbitumen und Bitumen.

Znak ten świadczy o wysokiej jakości produktów, posiadaniu i działaniu potrójnego systemu kontroli jakości:

- na etapie produkcji, przez wewnętrzną kontrolę producenta;

- w magazynach sprzedawców, przez niezależnych kontrolerów ze Zrzeszenia Producentów i Instytutów Badawczych;

- na realizowanych obiektach z aktualnie stosowanych materiałów, przez niezależnych kontrolerów.

Negatywny wynik kontroli na dowolnym etapie kończy się karą finansową oraz pozbawieniem producenta możliwości używania znaku jakości RAL.

- Spełnienie przez materiały wymogów zawartych w Polskich Normach, Instrukcjach ITB, a w przypadku braku takich dla pewnych grup materiałowych – spełnieniem wymogów zawartych w normach kraju producenta – w Niemczech DIN, które często ustanawiają ostrzejsze warunki niż polskie normy.

- Spełnienie przez oferowane materiały aktualnego poziomu techniczno-technologicznego obowiązującego w kraju producenta.

Świadczy to o dobrej jakości produkowanego materiału, pozwala uniknąć przypadków „specjalnej produkcji” (często o niższej jakości) na zagraniczny rynek, gdzie mogą obowiązywać obniżone wymogi techniczne, ze względu na niedostosowanie obowiązujących jeszcze norm do wyższego poziomu technicznego obowiązującego w kraju producenta.

- Pisemne deklaracje zgodności wystawiane przez producenta lub przez sprzedającego, a potwierdzone przez producenta (Prawo budowlane z 1994 r. art. 10).

- Dostatecznie duże doświadczenie producenta w zakresie materiałów pokrywczych.

Dopiero wieloletnie doświadczenie produkcyjne, poparte często własnymi pracami badawczymi i rozwojowymi, odpowiednią kontrolą laboratoryjną jakości komponentów i kontrolą procesów produkcyjnych – pozwalają na produkcję materiałów o wysokiej i stabilnej jakości.

- Przy wyborze konkretnego materiału należy porównywać ze sobą parametry techniczne materiałów, a dopiero wtedy, jeżeli są one na zbliżonym poziomie, można kierować się ceną wyrobu.

- Jakość materiału winna znaleźć odzwierciedlenie w jego cenie, a ta z kolei musi odpowiadać jakości materiału.

- Należy a priori odrzucić możliwość zastosowania materiałów pokrywczych pozagatunkowych lub wybrakowanych.

- Otrzymanie kompletu informacji technicznych o produkcie, ze szczególnym uwzględnieniem parametrów technicznych (oczywiście w języku polskim). W materiałach tych winny się również znajdować podstawowe informacje dotyczące technologii stosowania w konkretnych przypadkach, tzw. szczegóły wykonawcze.

- Ocena trwałości materiałów wykonywana winna następować na podstawie tzw. obserwacji eksploatacyjnych. W przypadku materiałów „nowych generacji” koniecznym jest przeprowadzenie badań tzw. „przyśpieszonego starzenia”, które można wykonać w specjalnie wyposażonych laboratoriach. Dopiero tego typu kompleksowe oceny dają właściwą podstawę do programowania „żywotności materiału”, która jest często znacznie dłuższa od czasu wydawanych gwarancji.

- Specjalną uwagę należy zwrócić na technologiczność – warunki i ograniczenie w stosowaniu różnych materiałów i systemów, szczególnie w przypadku renowacji istniejących pokryć dachowych. Istotną cechą jest możliwość stosowania materiału pokrywczego bez konieczności zrywania dotychczas ułożonych materiałów.

- Osobną cechą stosowanego materiału jest jego proekologiczność, wyrażająca się możliwością jego recyklingu względnie łatwej i taniej utylizacji.

Pamiętanie o tych wszystkich kryteriach na pewno przyczyni się do usprawnienia procesu decyzyjnego i pozwoli uniknąć przykrych rozczarowań.